



SEJM  
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ  
VIII kadencja

**Druk nr 2831**

Warszawa, 4 września 2018 r.

Pan

Marek Kuchciński

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

## **- o ustanowieniu Narodowego Dnia Pamięci Kapłanów Niezłomnych.**

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Andrzeja Józefa Melaka.

(-) Waldemar Andzel; (-) Jan Krzysztof Ardanowski; (-) Marek Ast; (-) Barbara Bartuś; (-) Joanna Borowiak; (-) Bożena Borys-Szopa; (-) Lidia Burzyńska; (-) Anita Czerwińska; (-) Jan Duda; (-) Barbara Dziuk; (-) Ewa Filipiak; (-) Szymon Giżyński; (-) Jarosław Gonciarz; (-) Jerzy Gosiewski; (-) Piotr Kaleta; (-) Jan Kilian; (-) Lech Kołakowski; (-) Robert Kołakowski; (-) Bartosz Kownacki; (-) Leonard Krasulski; (-) Marta Kubiak; (-) Krzysztof Maciejewski; (-) Ewa Malik; (-) Jerzy Małecki; (-) Jerzy Materna; (-) Marek Matuszewski; (-) Andrzej Melak; (-) Mieczysław Miazga; (-) Anna Milczanowska; (-) Jan Mosiński; (-) Kazimierz Moskal; (-) Adam Ołdakowski; (-) Marcin Porzucek; (-) Grzegorz Puda; (-) Urszula Rusecka; (-) Wojciech Skurkiewicz; (-) Czesław Sobierajski; (-) Krzysztof Szulowski; (-) Ewa Szymańska; (-) Jacek Świat; (-) Robert Telus; (-) Ryszard Terlecki; (-) Ewa Tomaszewska; (-) Sylwester Tułajew; (-) Jan Warzecha; (-) Tadeusz Woźniak; (-) Maria Zuba; (-) Wojciech Zubowski.

## USTAWA

z dnia 2018 r.

### **o ustanowieniu Narodowego Dnia Pamięci Kapłanów Niezłomnych**

W hołdzie Kapłanom Niezłomnym – bohaterom, prześladowanym księżom, niezłomnym obrońcom wiary chrześcijańskiej i niepodległej Polski - stanowi się, co następuje:

**Art. 1.** Dzień 19 października ustanawia się Narodowym Dniem Pamięci Kapłanów Niezłomnych.

**Art. 2.** Narodowy Dzień Pamięci Kapłanów Niezłomnych jest świętem państwowym.

**Art. 3.** Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

## UZASADNIENIE

Celem niniejszego projektu jest ustanowienie 19 października Narodowym Dniem Pamięci Kapłanów Niezlomnych, jako święta państwowego. Ustanowienie Narodowego Dnia Pamięci Kapłanów Niezlomnych jest wyrazem hołdu dla kapłanów, którzy swoją postawą dawali wyraz swojej wierze w Jezusa Chrystusa, ale też męstwu i niezłomnej postawie patriotycznej oraz niejednokrotnie przelewali krew w obronie swej chrześcijańskiej Ojczyzny - Polski.

W ponad 1050-letnią historię Polski nieodłącznie wpisane jest chrześcijaństwo i jego wartości. Od zarania dziejów w historii naszego kraju pojawiają się postaci niezłomnych, bohaterskich duchownych, dla których chrześcijańskie idee i wiara w Boga są podstawą do apostołstwa, pobożnego życia i dążenia do świętości, ale też stanowią dodatkową motywację do działań na rzecz ziemskiej Ojczyzny - jej rozwoju, suwerenności i dobrobytu.

W okresie, gdy Polska utraciła wolność i zniknęła z map Europy to duchowni często byli depozytariuszami utraconej państwowości i wychowywali do wolności poszczególne pokolenia. Mówili bowiem zarówno o wolności wewnętrznej – osobistej, jak i społecznej oraz politycznej. Dlatego na przestrzeni lat niewoli Polacy zachowali zdolność do odbudowy samodzielnego państwa, którą skutecznie wykorzystali wraz z wybuchem I wojny światowej. Duchowni podczas zaborów angażowali się zarówno w szeroko pojętą walkę o polskość na gruncie społecznym, kulturowym i publicystycznym, ale też niekiedy z bronią w ręku, wraz z rodakami stawali do walki zbrojnej z przeciwnikiem. Warto tu wspomnieć postaci św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego i ks. Stanisława Brzóska, które niejako reprezentują obie przywołane wyżej postawy.

W odzyskanie przez Polskę niepodległości, którego setna rocznica przypada w tym roku, w dzieło utrwalenia jej suwerenności czy patriotycznych postaw zaangażowani byli duchowni. Z polskimi żołnierzami przemierzali fronty I wojny światowej. Najbardziej znanym symbolem tego okresu naszej historii jest ks. Ignacy Skorupka- kapelan żołnierzy biorących udział w Bitwie Warszawskiej, który zginął postrzelony pod Ossowem. Inną postacią duchownego, którą warto przywołać w związku z okresem II

Rzeczypospolitej, jest św. Andrzej Bobola- XVII- wieczny duchowny zaangażowany w ideę uznania w ślubowaniach przez Króla Polski, Matki Bożej Królową Polski, zamordowany przez Kozaków. Mimo, że od jego męczeńskiej śmierci do kanonizacji w 1938 roku upłynęło kilkaset lat to życiorys tego świętego oraz przebieg jego kanonizacji i niezwykle losy jego relikwii, wpisały się dość mocno w tendencję do krzewienia patriotycznych postaw Polaków żyjących w dwudziestoleciu międzywojennym.

Czasy II wojny światowej pod okupacją dwóch najeźdźców: niemieckiego i sowieckiego, były dla społeczeństwa polskiego trudnym okresem przetrwania i obrony wiary chrześcijańskiej. W tych bardzo ciężkich czasach dla społeczeństwa polskiego księża podtrzymywali na duchu ludność, nieśli posługę sakramentalną i wspierali duchowo. Duchowni byli mordowani zarówno ze względu na narodowość, jak i z nienawiści do kościoła katolickiego. Kościół przez obu okupantów był traktowany jako wróg. Heroicznymi i uświęconymi przykładami duchownych tamtych czasów są święty Maksymilian Kolbe – męczennik z Auschwitz, księża Jan Krenznel i Teodor Walenta zamordowani przez Sowieców, ksiądz Stanisław Dobrzański proboszcz parafii Ostrówki zamordowany bestialsko w 1943 r. przez nacjonalistów ukraińskich podczas rzezi całej wsi. Warto też przypomnieć księży, którzy wraz z polskimi oficerami zginęli w Katyniu, Charkowie czy Miednoje oraz duchownych, którzy zginęli podczas powstania warszawskiego w tym: 8 kapłanów i 8 braci Towarzystwa Jezusowego, którzy 2 sierpnia 1944 w jezuickim Domu Pisarzy przy ulicy Rakowieckiej 61 zostali zamordowani przez żołnierzy SS wraz z ukrywającymi się w klasztorze cywilami, 30 redemptorystów z ulicy Karolkowej zamordowanych w ramach przeprowadzonej w pierwszych dniach powstania rzezi Woli oraz ks. Józefa Stanka- kapelana zgrupowania „Kryśka” Armii Krajowej, po torturach powieszono go przez Niemców na własnej stule.

Komunistyczne władze powojennej Polski od początków swoich rządów uznawały duchowieństwo Kościoła katolickiego za grupę antypaństwową, którą trzeba kontrolować i eliminować z życia publicznego. Duchownych, którzy jawnie sprzeciwiali się nowym porządkom, starano się unicestwić. Szczególnie tych, którzy nie opuścili swoich towarzyszy broni z czasów okupacji i wspólnie z Żołnierzami Niezłomnymi wyczekiwali na niepodległą Polskę. Księża Niezłomni w czasach stalinizmu byli tak samo jak

Żołnierze Wyklęci represjonowani, więzieni i mordowani.

Ksiądz Michał Pilipiec kapelan Armii Krajowej w diecezji przemyskiej został aresztowany w grudniu 1944 r. przez NKWD. Był poddany okrutnemu śledztwu w rzeszowskiej siedzibie UB i został zamordowany strzałem w tył głowy.

Ksiądz Michał Rapacz w maju 1946 r. został zawleczony z plebanii w Płokach do lasu pod Trzebinia i zamordowany za jawną krytykę ideologii komunistycznej.

Ksiądz Rudolf Marszałek z Towarzystwa Chrystusowego, w czasie wojny był oficerem i kapelanem, przewodnikiem polskich oficerów przez Słowację na Węgry. W grudniu 1946 r. został aresztowany i uwięziony w Warszawie. W 1948 r. sąd wojskowy skazał go na czterokrotną karę śmierci. Został rozstrzelany w więzieniu na Mokotowie.

Ksiądz Jan Szczepański z diecezji lubelskiej został porwany przez UB w nocy z 22 na 23 sierpnia 1948 r. ze swojej plebanii w Brzeźnicy Bychawskiej. Po dwóch tygodniach ciało księdza zostało wyłowione z Wieprza. Zwłoki kapłana nosiły ślady tortur.

Ksiądz Władysław Gurgacz, kapelan Polskiej Podziemnej Armii Niepodległościowej na Sądecczyźnie był jednym z najbardziej znanych kapłanów krakowskiej archidiecezji. Był kapelanem Polskiej Podziemnej Armii Niepodległościowej na Sądecczyźnie. UB ścigało go szczególnie zaciekle, przeżył dwa zamachy na swoje życie. W lipcu 1949 r. został aresztowany w czasie akcji UB. Podczas rozprawy sądowej mówił: *„Ci młodzi ludzie, których tutaj sądzicie, to nie bandyci, jak ich oszczerczo nazywacie, ale obrońcy Ojczyzny! Nie żałuję tego, co czyniłem. Moje czyny były zgodne z tym, o czym myślą miliony Polaków, tych Polaków, o których obecnym losie zdecydowały bagnety NKWD. Na śmierć pójdę chętnie. Cóż to jest zresztą śmierć?.... Wierzę, że każda kropla krwi niewinnie przelanej zrodzi tysiące przeciwników i obróci się wam na zgubę”*. Został zamordowany strzałem w tył głowy miesiąc później.

Ksiądz Stanisław Domański ps. „Cezary” głosił na kazaniu: *„na bohaterach naszej Ojczyzny, żołnierzach Armii Krajowej i członkach innych organizacji niepodległościowych wykonywane są wyroki sądów kapturowych”*. W innym kazaniu

zaapelował: „*daj nam Boże Polskę nie białą, nie czerwoną, tylko biało-czerwoną, a nad nią Orzeł Biały w koronie i Krzyż!*”. W marcu 1946 r. ks. Domański został ciężko ranny podczas obławy funkcjonariuszy PUBP w Starachowicach i zmarł na skutek tortur.

Ksiądz Zygmunt Kaczyński w okresie II RP dyrektor Katolickiej Agencji Prasowej, członek Rządu na Uchodźstwie. Po 1945 r. był współtwórcą „Tygodnika Warszawskiego”. Został aresztowany w kwietniu 1949 r. Mimo tortur odmawiał składania zeznań obciążających inne osoby. Po dwuletnim śledztwie skazano go na dziesięć lat więzienia. Został zamordowany w więzieniu mokotowskim 13 maja 1953 roku.

Represje spotykały również najwyższych dostojników kościelnych. W 1953 r. internowany został Prymas Polski Kardynał Stefan Wyszyński. Wraz z aresztowaniem Prymasa Wyszyńskiego w nocy z 25 na 26 września 1953 r. aresztowano również Biskupa Antoniego Baraniaka, który został osadzony w więzieniu przy ulicy Rakowieckiej w Warszawie. Komuniści usiłowali za wszelką cenę pozbyć się Prymasa. Zamierzali wytoczyć Kardynałowi Wyszyńskiemu proces o działalność kontrrewolucyjną i zdradę państwa. W tym celu chcieli wymusić zeznania obciążające Prymasa na jego najbliższym współpracowniku – Biskupie Baraniaku. W ciągu 27 miesięcy Biskup Baraniak był przesłuchiwany co najmniej 145 razy. Był torturowany, poniżany, bity, głodzony, przetrzymywany w ciemnicy. Pomimo wielkiego cierpienia jakie mu zadawano Biskup Baraniak pozostał wierny Prymasowi Wyszyńskiemu, wierny Kościołowi. W 1956 r. wyszedł na wolność i aż do śmierci służył Kościołowi i Bogu.

Prymas Polski Kardynał Stefan Wyszyński po zwolnieniu w 1956 r. aktywnie dbał o rozwój Polskiego Kościoła, w latach 1957–1966 przeprowadził obchody Tysiąclecia Chrztu Polski, ale był też aktywny w sferze społecznej i politycznej.

Władza komunistyczna prześladowała również księży, którzy stanęli w obronie strajkujących robotników.

Ksiądz Roman Kotlarz proboszcz podradomskiej parafii po wydarzeniach Czerwca'76, modlił się w intencji pobitych, aresztowanych i usuwanych z pracy robotników. W kazaniach domagał się szacunku dla człowieka i jego pracy, piętnował kłamstwo i brak sprawiedliwości. Wzywany na przesłuchania, przechodził "ścieżki

zdrowia", kilkakrotnie w okrutny sposób został pobity do nieprzytomności przez "nieznanych sprawców". Został zaliczony przez władze komunistyczne w poczet „radomskich bandytów” i poddany represjom. 15 sierpnia 1976 r. ks. Kotlarz odprawił Mszę Świętą za zamordowanych robotników, w trakcie której zasłabł. Zmarł 18 sierpnia 1976 roku.

Błogosławiony ksiądz Jerzy Popiełuszko był duszpasterzem robotników. Po wprowadzeniu, w dniu 13 grudnia 1981 r., stanu wojennego odprawił począwszy od 28 lutego 1982 r. w kościele Stanisława Kostki w Warszawie comiesięczne Msze Święte za Ojczyznę. W homiliach głosił prawo do życia w wolności i sprawiedliwości, protestował przeciw aktom bezprawia i przemocy. Stał się celem szykan i prowokacji ze strony władz PRL. Był zastraszany, zatrzymywany przez funkcjonariuszy SB. Od stycznia do czerwca 1984 r. był przesłuchiwany 13 razy przez funkcjonariuszy milicji i prokuratury. Prokuratura Okręgowa w Warszawie w lipcu 1984 r. przedstawiła mu zarzuty, że rzekomo „nadużywając funkcji kapłana, czynił z kościołów miejsce szkodliwej dla interesów PRL, propagandy antypaństwowej”. Pierwszy nieudany zamach na życie księdza miał miejsce 13 października 1984 r. Była to próba upozorowania wypadku samochodowego pod Ostródą. Ostatnią Mszę Świętą odprawił w parafii pw. Świętych Polskich Braci Męczenników w Bydgoszczy. Następnie poprowadził rozważania bolesnych tajemnic Różańca Świętego. Ostatnie z nich kończyło się zdaniem: *"Módlmy się, byśmy byli wolni od lęku, zastraszenia, ale przede wszystkim od żądzdy odwetu i przemocy"*. Został porwany 19 października 1984 r. przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa, Samodzielnej Grupy „D” Departamentu IV MSW. Był torturowany w okrutny sposób, a następnie zamordowany. Zmasakrowane ciało w foliowym worku obciążone kamieniami oprawcy wrzucili do tamy koło Włocławka. Pogrzeb zamordowanego księdza odbył się 3 listopada 1984 r. i stał się ogólnopolską manifestacją solidarności i walki o wolność. Błogosławiony ksiądz Jerzy stał się symbolem męczennika, wśród duchowieństwa, zamordowanego z nienawiści do wiary i do ludzkiej godności. Ks. Jerzy Popiełuszko został beatyfikowany 6 czerwca 2010 roku, jako męczennik za wiarę.

19 października - dzień porwania i początek męczeńskiej śmierci ks. Jerzego

Popiełuszki - jako symbolu Kapłana Niezłomnego - został wybrany przez wnioskodawców niniejszego projektu ustawy Narodowym Dniem Pamięci Kapłanów Niezłomnych.

Ksiądz Stefan Niedziela, kapelan AK i WiN, od 1977 r. proboszcz parafii pw. św. Karola Boromeusza, gdzie angażował się w organizację patriotycznych Mszy Świątych w rocznice świąt narodowych. W swoich kazaniach ksiądz upominał się o prawdę o zbrodni katyńskiej. Z jego inicjatywy w latach 80. w kościele powstało Sanktuarium „Poległym i Pomordowanym na Wschodzie”. Ksiądz Niedziela był współzałożycielem Rodziny Katyńskiej i inicjatorem ustawienia Krzyża Katyńskiego na cmentarzu wojskowym na Powązkach 31 lipca 1981 r. Krzyż został usunięty jeszcze tej samej nocy przez Służbę Bezpieczeństwa. Ks. Niedziela wspierał opozycję niepodległościową. Był z tego powodu inwigilowany i szykanowany, dostawał listy z pogrózkami. Księdza Stefana Niedziela zamordowano w nocy z 20 na 21 stycznia 1989 r. na plebanii przy ul. Powązkowskiej.

Ksiądz Stanisław Suchowolec, przyjaciel księdza Jerzego, był prześladowany przez SB od listopada 1984 r. Podstawą inwigilacji było „zagrożenie polityczne wynikłe, z tytułu śmierci ks. J. Popiełuszki, na terenie parafii w Suchowoli, będących następstwem działalności ks. St. Suchowolca”. W mieszkaniu księdza zamontowana została podsłuch telefoniczny. Na Mszach Świątych odprawianych przez niego, zjawiali się systematycznie funkcjonariusze IV Wydziału SB z Białegostoku. Ksiądz kilka razy został przez „nieznanych sprawców” dotkliwie pobity. Grożono mu śmiercią. Uszkodzano wielokrotnie jego samochód. Wobec nasilających się szykan i prześladowań przełożeni przenieśli ks. Suchowolca do Białegostoku, gdzie też kontynuował odprawianie comiesięcznych Mszy Świątych w intencji Ojczyzny i rozpoczęcia procesu beatyfikacyjnego księdza Jerzego. Pisał, że *„Pętla wokół mnie zacieśnia się coraz bardziej. Czuję się osaczony i zdradzony. Żyję pod ciągłą presją. Mam graniczące z pewnością przekonanie, że bez wiedzy Służby Bezpieczeństwa nie mogę zrobić – dosłownie – nawet jednego kroku. Grożą mi. Szantażują. Wciąż przyczajeni. Starają się, bym odniósł wrażenie, że nie będę miał spokoju ani pewności bezpieczeństwa, bo oni nieustannie są w pobliżu”*. Księdza Stanisława Suchowolca



zamordowano 30 stycznia 1989 r.

Ksiądz Sylwester Zych w czasie stanu wojennego pracował w parafii Św. Anny w Grodzisku Mazowieckim. W marcu 1982 r. został aresztowany. Sąd Warszawskiego Okręgu Wojskowego skazał księdza na 4 lata pozbawienia wolności za rzekomą przynależność do organizacji zbrojnej i przechowywanie broni bez zezwolenia. Sąd Najwyższy podwyższył wyrok na sześć lat więzienia. W czasie odbywania kary stale mu grożono śmiercią i szykanowano. Za podanie Komunii Świętej współwięźniowi, ukarano go całą twardym łożem. Latem 1984 r. zaostrozono rygor wykonywania kary. Naczelnik „zafundował” mu dziewięciomiesięczny pobyt w izolatce. Przebywanie w więzieniu zaostrzyło jego stosunek do systemu. Komunizm traktował jako zaprzeczenie wszystkich wartości ludzkich i Bożych. Marzył o doczekaniu chwili jego upadku i zjednoczenia wszystkich ludzi, którym droga była wolna Polska. Ksiądz Zych spędził w więzieniu ponad cztery lata. Od pierwszego dnia pobytu na wolności był szykanowany przez bezpiekę. Po Mszy Świętej za Ojczyznę, odprawianej w Zielonce, został pobity. W maju 1989 r. ponownie został pobity w Warszawie. Wszczęto dochodzenie. Ustalono, że napastnicy zmusili napadniętego do wypicia alkoholu, parokrotnie uderzyli go w głowę, złamali żebro. Postępowanie umorzono z powodu niewykrycia sprawców napadu. Przeczując swoją śmierć, ksiądz pozostawił testament. Na początku lipca wyjechał na urlop do znajomego księdza w Braniewie. W nocy 11 lipca 1989 r. znaleziono jego zwłoki z licznymi obrażeniami.

Przywołane powyżej życiorysy, choć dość obszerne, przywołują pamięć jedynie o niewielkim gronie polskich kapłanów. Uczciwe życie polskich księży, ich apostołstwo, działania na rzecz Kościoła, ale i suwerenności, rozwoju i dobrobytu Polski są podstawą do ustanowienia Narodowego Dnia Pamięci Kapłanów Niezłomnych.

Projekt ustawy nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Projekt rodzi pozytywne skutki społeczne. Ustanawianie świąt i dni wolnych od pracy należy do wyłącznych kompetencji krajów członkowskich i nie jest regulowane prawem Unii Europejskiej. Ustawa ma wejść w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Zasady demokratycznego państwa

prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, zaś intencją wnioskodawców jest, by Narodowy Dzień Pamięci Kapłanów Niezlomnych były obchodzony po raz pierwszy 19 października 2018 roku.

Warszawa, 10 września 2018 r.

BAS-WAPM-2101/18

Pan  
Marek Kuchciński  
Marszałek Sejmu  
Rzeczypospolitej Polskiej

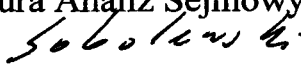
### Opinia

**w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu – czy poselski projekt ustawy o ustanowieniu Narodowego Dnia Pamięci Kapłanów Niezlomnych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Andrzej Melak) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej**

Projekt ustawy zakłada ustanowienie dnia 19 października Narodowym Dniem Pamięci Kapłanów Niezlomnych. Dzień ten byłby świętem państwowym. Przedmiot projektu nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Projekt ustawy o ustanowieniu Narodowego Dnia Pamięci Kapłanów Niezlomnych **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.**

Akceptował:  
Wicedyrektor  
Biura Analiz Sejmowych  
  
Przemysław Sobolewski

Warszawa, 10 września 2018 r.

BAS-WAPM-2100/18

Pan  
Marek Kuchciński  
Marszałek Sejmu  
Rzeczypospolitej Polskiej

### Opinia

**w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o ustanowieniu Narodowego Dnia Pamięci Kapłanów Niezłomnych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Andrzej Melak)**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

#### 1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy zakłada ustanowienie dnia 19 października Narodowym Dniem Pamięci Kapłanów Niezłomnych. Dzień ten byłby świętem państwowym.

Proponowana ustawa ma wejść w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

#### 2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

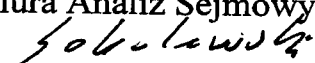
Kwestie będące przedmiotem projektu ustawy nie są regulowane prawem UE.

#### 3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Przepisy projektu nie należą do materii regulacji prawa Unii Europejskiej.

#### 4. Konkluzja

Przedmiot projektu ustawy o ustanowieniu Narodowego Dnia Pamięci Kapłanów Niezłomnych nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Akceptował:  
Wicedyrektor  
Biura Analiz Sejmowych  
  
Przemysław Sobolewski